

Niedzela Palmarnum.

Jana 12, 1—13.

Schěsz dñjow pak psched jutrami pschiindje Jesuž do Bethanije, hdjež Lazaruž běsche, tón morwý, lotrehož Jesuž sbudžil běsche wot morwych. Tam pschihotowachu woni jemu hořčinu, a Martha žlužesche. Lazaruž pak běsche jedyn tých žamých, kž s nim žo k blidu žydachu. Marja pak wsa punt žalby s dobreje fražneje nardy, žalbowasche tej nosy Ježužowej a wutre se žwojimi wložami jeho nosy. Ta khěža pak bu napjelnjena wot wonjenja teje žalby. Duž džesche jeho wucžomnikow jedyn, Judasch, Schimanowy žyn, Ischarioth, kž jeho potom pscheradži: Čoho dla njeje ta žalba pschedata sa tsi sta krošchow a njejsu khudym date? To wón pak rěcžesche, niz, so by wón ledžbu měk na khudých; ale so paduch běsche a mějesche móschnju a noschesche, schtož bě date. Duž džesche Jesuž: Woſtaježe ju na pokoj; to je wona ſhowala k dnju mojeho pohrjebanja. Pschetož khudých macje wž kóždy čaž pola wož; mje pak nimacje kóždy čaž. Duž shoni wjele luda tých Židow, so wón tam běsche; a njepſchiindžechu Ježuža žameho dla, ale so býchu tež Lazaru wohladali, lotrehož wón wot morwych běsche sbudžil. Alle wýschisci měschnizy ſtejachu sa thym, so býchu tež Lazaru ſkonzowali. Pschetož jeho dla džesche wjele Židow tam a wěrjachu do Ježuža. Nasajtra wjele luda, kž běsche na tón róčny čaž pschischoł, jako žlyſchesche, so Ježuž pschiindje do Jeruſalema, nabradhu woni žebi palmowych haloſow, wuńdžechu jemu napschecjivo a wotachu: Hosanna, budž ſhwaleny; kž pschiindje w Knjewowym mjenje, tón Israelski kral! Hamjen.

„Schwaleny budž, kž pschiindje w Knjewowym mjenje!” tak ſtroni Israeł žwojeho krała pschi jeho ſacžehnjenju do